

Bożena Błaszczyk

Rudka, pow. Radomsko. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 7, 70-71

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odkryto ślady 11 dołków. W niektórych z nich znaleziono po parę ułamków ceramiki. Nie natrafiono na warstwę kulturową. Niewykluczone, że została zniszczona przez erozję opadową - teren opada ku starorzeczu. Mogła też ją zniszczyć orka, ponieważ największe zagęszczenie zabytków występowało na granicy warstwy ornej i podglebia. Znaleziono ułamki naczyń o powierzchniach gładkich i chropowatych, talerzy glinianych, naczynia sitowatego, a także nieco grudek polepy. Łącznie paręset ułamków ceramiki.

Materiał ten pochodzi z IV okresu epoki brązu. Dla dokładniejszego określenia charakteru stanowiska niezbędne są dalsze badania.

PUDLISZKI, pow. Gostyń

Stanowisko 1

patrz

wczesne średniowiecze

PULAWY - Włostowice

patrz

okres wpływów rzymskich

RUDKA, pow. Radomsko

Stanowisko 2

Muzeum Regionalne

w Radomsku

**Badania prowadziła mgr Bożena Błaszczuk.
Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon
badań. Osada z II okresu epoki brązu.**

Stanowisko znajduje się na południe od wsi Rudka, na piaszczystym cyplu wysokiej terasy rzeczki Biestrzykówki wpadającej do Pilicy.

Zbadano obszar 1 ara. Wyraźnej warstwy kulturowej nie zauważono. Poziom jej wyznaczało największe zagęszczenie zabytków występujące w warstwie próchnicy i tuż pod nią. Znaleziono w niej pewną ilość ułamków ceramiki i narzędzia krzemienne, a także wióry i odłupki.

Natrafiono na 3 niewielkie, koliste jamy zawierające po kilka krzemieni i fragmentów naczyń. W jednym z odcinków wystąpił bruk kamienny, jednak brak jakichkolwiek zabytków w jego obrębie nie pozwala na bliższe określenie funkcji obiektu.

Wśród ułamków ceramiki znajdują się fragmenty płasko ściętych brzegów i wyodrębnionych den, natomiast inwentarz krzemienny zawiera m.in. fragment szlifowanej siekierki, drapacze i zgrzebła.

Osada została zniszczona / większość zabytków w warstwie próchnicy/, bądź też natrafiono na jej skraj. Ułamki naczyń są charakterystyczne dla ceramiki kultury trzcinieckiej.

SAMBOROWICE, pow. Racibórz

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr ~~Klement~~ Macewicz.
Pierwszy sezon badań, Cmentarzysko ciałopalne z III okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest na prawobrzeżnej terasie rzeki Troji, w odległości około 1100 m na zachód od zabudowań miejscowego PGR, w obrębie piaszkowni.

Przebadano najbardziej zagrożone krawędzie wybierzyska. Odsłonięto 7 grobów ciałopalnych, przeważnie popielnicowych. Funkcje popielnicy pełniły wazy zdobione korbami i guzkami na brzuścu bądź też jajowate, chropowate garnki. W dnach wybite były otwory. W przeważającej części odkrytych grobów popielnice były przykryte misami odwróconymi do góry dnem. Obok popielnic w grobie występowało po kilka przystawek względnie luźne fragmenty naczyń. Z przedmiotów metalowych należy wymienić dwa fragmenty szpil brązowych złożonych do popielnicy razem ze spalonymi kośćmi.

Badania będą kontynuowane.

SIEMIROWICE, pow. Lębork

Muzeum Archeologiczne

Stanowisko 1

w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Aleksandra Szymańska.
Finansował WKZ i Muzeum Archeologiczne w Gdańsku, Trzeci sezon badań, Cmentarzysko kultury łużyckiej z IV - V okresu epoki brązu.

Zbadano 5 kurhanów o przeciętnej średnicy około 9 m, i maksymalnej wysokości 1,30. Podstawę u czterech z nich stanowiły pojedyncze kręgi kamienne, w pozostałym kurhanie dwa kręgi kamienne, koncentryczne. Charakterystyczny dla cmentarzyska jest zróżnicowany pochówek w poszczególnych kurhanach. Obok pojedynczych grobów skrzynkowych występowały groby popielnicowe, groby jamowe usytuowane centralnie poniżej płaszcza kamiennego oraz popielnice z zawartością przepalonych kości ludzkich, luźno wstawione do kurhanu. Ponadto analogicznie, jak w poprzednich latach w pobliżu dwóch kurhanów odkryto małe paleniska stanowiące prawdopodobnie pozostałości ogni ofiarnych.